

17/05/2023

Κυριακή της Σαμαρείτιδος στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σε λαμπρή ατμόσφαιρα τιμήθηκε στο Κέντρο της Ορθοδοξίας η [Κυριακή της Σαμαρείτιδος](#), ημέρα κατά την οποία το [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) εορτάζει τη Σύναξη πάντων των Αγίων Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως.

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε η **Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος** συμπαραστατούμενος από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Γέροντα Δέρκων κ. Απόστολο, Μιλήτου κ. Απόστολο, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίο, Ικονίου κ. Θεόληπτο, και Προύσης κ. Ιωακείμ.

Τον [πανηγυρικό λόγο της εορτής](#) εκφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας.

Εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς Σεβασμιώτατοι Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, ο εν Ντάλλας ΗΠΑ κ. Αλέξανδρος, της ούτω καλουμένης «Ορθοδόξου Εκκλησίας εν Αμερική» (Ο.Σ.Α), και ο Θεοφιλ. Ξανθουπόλεως

κ. Παΐσιος, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Οφφικιαλίων «Παναγία η Παμμακάριστος» και Πολιτικός Διοικητής του Αγίου Όρους, Άρχων Έξαρχος κ. Αθανάσιος Μαρτίνος, μαζί με Άρχοντες Οφφικιαλίου του Θρόνου. Παρέστησαν, επίσης, η κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, οι Πρόξενοι της Ουκρανίας και της Αλβανίας, κ. Maxim Vdonichenko και κ. Erinda Boçi , καθώς και πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** χειροτόνησε στο βαθμό του διακόνου τον υποδιάκονο Μάριο Τσάτσα, στον οποίο έδωσε το όνομα Ευλόγιος.

Απευθυνόμενος στον υποδιάκονο, πριν από την χειροτονία του, [ο Παναγιώτατος επεσήμανε](#), μεταξύ άλλων, τα εξής:

“Καταγόμενος από την Αλβανία, εγεννήθης, ηνδρώθης και εσπούδασες επιτυχώς και ενζήλως τα ιερά Γράμματα εις την Ελλάδα, επιδοθείς και εις την εκμάθησιν ξένων γλωσσών.

Ωριμος πλέον, υπακούσας εις την θεικήν φωνήν και αγαπήσας τον Χριστόν, απεφάσισες να εγκαταλείψης τα ηδέα και τερπνά του κόσμου και να ενταχθής εις την χορείαν των ευελπίδων κληρικών της Πατριαρχικής Αυλής, εδώ εις το Μεγάλο Μοναστήρι της Ορθοδοξίας.

Και έτσι ήλθες εις την των πόλεων ανασσαν, το καύχημα τούτο των ζώντων, όπως χαρακτηρίζεται η πόλις μας. Εδοκιμάσθης επί τι διάστημα εις την Χάλκην και τώρα, «σαν έτοιμος από καιρό», ίστασαι ενώπιον του θυσιαστηρίου του πανσέπτου Πατριαρχικού Ναού, εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να λάβης τον πρώτον βαθμόν της ιερωσύνης διά των χειρών του Πατριάρχου σου.

Τινές εθορυβήθησαν επί τω ακούσματι ότι ένας Αλβανός, έστω και ελληνοτραφής, χειροτονούμενος εισέρχεται εις τα ενδότερα του καταπετάσματος. Διατί όμως; Είναι ολιγώτερον Ορθόδοξοι οι Αλβανοί από τους άλλους Ορθοδόξους επειδή είναι Αλβανοί; Δεν μας είπεν ο Παύλος ότι ουκ ένι Έλλην και Ιουδαίος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος; Δεν εξεχριστιάνισε και εξεπολίτισεν η Εκκλησία μας η πρωτόθρονος λαούς ανά πάσαν την Οικουμένην; Δεν χωρούν μέσα εις την ευρυχωρίαν της αγκάλης της «Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται» και Ουκρανοί και

Γάλλοι και Φλαμανδοί και Αγγλοσάξωνες και Καρπαθορρώσσοι και Κορεάται, λαοί, φυλαί και γλώσσαι; Δεν είμεθα η οικογένεια των πανορθοδόξων; Δεν ανέστησεν εκ της τέφρας την Εκκλησίαν της Αλβανίας Έλλην Αρχιεπίσκοπος; Δεν έχομεν ήδη εις την Αυλήν του Πατριάρχου και Ουκρανούς καλούς κληρικούς;

Λοιπόν, και Αλβανός την καταγωγήν νέος, καλώς κατηρτισμένος θεολόγος δύναται να γίνη ομόσκηνος και ομοτράπεζος ημών. Είσαι φορέυς της ιεράς ελληνικότητός μας, όπως θα έλεγεν ο κορυφαίος των θεολόγων μας του παρελθόντος αιώνος π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ.

Δι' αυτό και σε χειροτονούμεν σήμερον, Υποδιάκονε Μάριε, με την συμμαρτυρίαν του αδελφού αγίου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου, ο οποίος, μαζί με άλλους εκλεκτούς Ιεράρχας εν Ελλάδι, σε γνωρίζει καλώς και σε περιβάλλει με στοργήν, εκτίμησιν και εμπιστοσύνην. Η μαρτυρία των διά σε είναι εγγύησις δι' ημάς ότι το Πατριαρχείον μας αποκτά εν τω προσώπω σου ένα άξιον νέον στέλεχος, μάρτυρα της οικουμενικότητος αυτού.

Σε χειροτονούμεν και σε ονομάζομεν Ευλόγιον, με την ευχήν να έχης όλας τας ευλογίας του Θεού εις την ζωήν και εις την διακονίαν σου προς την Μεγάλην Εκκλησίαν.”

Και ο Παναγιώτατος συνέχισε:

“Αλλά, διατί επελέξαμεν το σπάνιον και εύηχον τούτο όνομα διά σε; Διά να τιμήσωμεν την μνήμην ενός διακεκριμένου Ιεράρχου της Εκκλησίας Αλβανίας, του εκ Κορυτσάς Μητροπολίτου Κορυτσάς Ευλογίου του Κουρίλα, του μαθητεύσαντος

εις την Αθωνιάδα και εδώ εις την Μεγάλην του Γένους Σχολήν και το Πανεπιστήμιον Αθηνών, της Φιλοσοφικής Σχολής του οποίου διετέλεσε σοφός και πολυγραφώτατος τακτικός Καθηγητής. Ναί! Ήτο λόγιος ο Ευλόγιος!

Ήτο και Λαυριώτης Αγιορείτης, αλλά δεν έζησε την ησυχίαν της Μονής της μετανοίας του. Λόγω του ορμητικού και μαχητικού χαρακτήρος του είχε μίαν πολυτάραχον ζωήν, υπέστη εξορίας και φυλακίσεις και ομηρίαν κατά τον Μακεδονικόν αγώνα και αργότερον κατά τα Δεκεμβριανά, εις δε την λαχούσαν αυτώ Επαρχίαν η ποιμαντορία του υπήρξε βραχυτάτη, μόλις διετής, αλλά κατ' αυτήν επολέμησε σθεναρώς τας ξενικάς θρησκευτικάς προπαγάνδας και αντετάχθη εις τον επιτόπιον εθνικισμόν, θύμα του οποίου υπήρξε και ο αγρίως δολοφονηθείς Μητροπολίτης Κορυτσάς Φώτιος, και προσεπάθησε να αποκαταστήση την διασαλευθείσαν εκκλησιαστικήν τάξιν – πάντα δε ταύτα επέσυραν την μήνιν της Ιταλίας και ότε μετέβη με άδειαν εις την Ελλάδα δεν τω επετράπη η επάνοδος εις την πατρίδα του. Τον έχασε το ποίμνιόν του και τον εκέρδισεν η επιστήμη της ιστορίας, γενόμενον κολοσσόν τεραστίας και πολυειδούς ευρυμαθείας, χάρις και εις την πολύτιμον ατομικήν βιβλιο-θήκην του.

Η χειροτονία του εις Επίσκοπον εγένετο εν τω πανιέρω τούτῳ Ναώ, τῷ κέντρῳ του Κέντρου ημῶν, υπό του αιιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν, αφού διήλθεν εντός δεκαημέρου όλας τας βαθμίδας της ιερωσύνης. Ήτο το έτος 1937, έτος κατά το οποίον εδόθη η αυτοκεφαλία εις την Εκκλησίαν της Αλβανίας.

Εις σύντομον οδοιπορικόν ο Ευλόγιος περιγράφει κατά τρόπον λογοτεχνικόν και συγκινητικόν την επίσκεψίν του εκείνην εις το Φανάριον, το οποίον χαρακτηρίζει «σεμνότατον και κατανυκτικόν μοναστήριον, όπου εδρεύει η Πατριαρχική Μεγαλειότης, η κορυφή της Ορθοδοξίας». Και εις άλλο σημείον λέγει ότι «η ηθική δύναμις της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας είναι ακατάλυτος· διότι είναι τεθεμελιωμένη επί της πέτρας και πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν»."

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Παναγιώτατος απηύθυνε πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών προς τον υποψήφιο κληρικό, επισημαίνοντας ότι η προσωπικότητα του αιμνήστου Μητροπολίτου Κορυτσάς Ευλογίου του Κουρίλα μπορεί και πρέπει να εμπνέει την ζωή του ως κληρικού της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ιδιαιτέρως ως προς την πιστότητα και την αφοσίωση σε αυτήν και ως προς την φιλοπονία και την εργατικότητα.

“Με την ευχήν των σήμερον εορταζομένων Αγίων Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως να αγωνίζεσαι ανενδότως και ακαμάτως και καρποφόρως και σθεναρώς διά την υπεράσπισιν των δικαίων και των ιερών προνομίων της μαρτυρικής ταύτης Εκκλησίας.

Εις το εξής εδώ θα είναι διά σε, ως διάκονον τώρα και αργότερον ως οικονόμον των μυστηρίων Αυτού, «ο τόπος όπου δει προσκυνείν» τον Θεόν «εν πνεύματι και αληθεία»· εδώ θα τρέφεσαι «ουκ επ’ άρτω μόνω» και θα ξεδιψάς με το ύδωρ το ζων που υπέδειξεν ο Χριστός εις την Σαμαρείτιδα. Και θα ευαγγελίζεσαι εις όλην την ζωήν σου τον Κύριον Ιησούν, ότι «ούτός εστιν αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός».

Αυτός σε καλεί εις τον αγρόν του προς θερισμόν, ο οποίος είναι όντως πολύς, ενώ οι εργάται ολίγοι· αλλ’ «ο θερίζων μισθόν λαμβάνει και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον». Θα είσαι ένας εκ των ολίγων τούτων εργατών του Ευαγγελίου και θα αγωνίζεσαι τον αγώνα τον καλόν και θα τιμάς το τίμιον ράσον, το οποίον

περιβάλλεσαι σήμερα, θα τιμάς την καταγωγήν σου, την Ελληνοπρέπειάν σου, την πίστιν μας, το μέγα τούτο πράγμα και όνομα που είναι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, ο Θρόνος της θεομεγαλύντου Κωνσταντινουπόλεως, η Εκκλησία των του Χριστού πενήτων, η εσταυρωμένη και σταυρουμένη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία με την θεικήν της ευγένειαν, όπως θα έλεγε Βασίλειος ο Ιβηρίτης. Ναί! Καυχώμεθα διότι είμεθα η Εκκλησία των του Χριστού πενήτων.

Δεν μας θαμπώνουν τα αυτοκρατορικά ανάκτορα, διά τα οποία άλλοι επαίρονται. Δεν τα ζηλεύομεν. Δεν μας συγκινούν καινοφανή ιδεολογήματα και νέαι εκκλησιολογίαι. Τας απορρίπτομεν και εμμένομεν εις τα ανέκαθεν παραδεδεγμένα και καθιερωμένα και κατωχυρωμένα «οικουμενικούς και συνοδικούς ψηφίσμασι», κατωχυρωμένα και με την τάξιν και πράξιν αιώνων πολλών. Έτσι εζήσαμεν κατά την μακράν πορείαν αυτών και έτσι διηκονήσαμεν τους ομοδόξους λαούς και τας τοπικάς Εκκλησίας των, τας οποίας θυσιαστικώς χειραφετήσαμεν, αποκόπτοντες μέλη εκ του ιδίου ημών σώματος. Βαδίζομεν σταθερώς την πεπατημένην, αλλά πάντοτε εν επαφή προς την εκάστοτε και εκασταχού πραγματικότητα, μηδέν θυσιάζοντες εις αυτήν εκ των ουσιωδών και των ιερωτάτων, των σταθερών και αμεταβλήτων. Σεβόμεθα τα θέσμια της αγιοπατερικής και λειτουργικής μας παραδόσεως. Στέργομεν και τιμώμεν τα πάτρια. Και λυπούμεθα όταν άλλοι αυτά τα αυτονόητα, τα παλαιά, τα ευγενή, τα αντιπαρέρχονται, τα παρερμηνεύουν, τα πολιτικοποιούν, τα εργαλειοποιούν, διά να επιτύχουν, ως νομίζουν, την απόκτησιν μείζονος εξουσίας και δυνάμεως και κατά κόσμον ισχύος και – διατί όχι; – και πρωτείων τα οποία δεν τους ανήκουν.

Ημείς απαντώμεν με τους λόγους του ιερού Χρυσοστόμου: «Παράδοσίς εστι, μηδέν πλέον ζητεί». Και με τους λόγους Γρηγορίου του Θεολόγου: «Ούτοι δήμους, ημείς αγγέλους· ούτοι θράσος, πίστιν ημείς· ούτοι το απειλείν, ημείς το προσεύχεσθαι· ούτοι το βάλλειν, ημείς το φέρειν· ούτοι χρυσόν και άργυρον, ημείς λόγον κεκαθαρμένον». Ευλόγιε, αντιλαμβάνεσαι τι εκ των δύο θα επιλέξης. Πρόσελθε!"

Μετά την Θεία Λειτουργία, [ο Πατριάρχης, στην ομιλία του κατά τη δεξίωση](#) που εδόθη για την εορτή στην Αίθουσα του Θρόνου, καλωσόρισε εγκαρδίως τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και τα παρόντα μέλη της Αδελφότητας και εξέφρασε την ευαρέσκειά του για την αφοσίωσή τους στον **Οικουμενικό Θρόνο** και για όσα προσφέρουν στην **Εκκλησία**.

“Η τιμωμένη σήμερα Αδελφότης έχει περί τα πεντακόσια πενήντα μέλη, τα οποία ανήκουν εις όλους τους χώρους της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, των επιστημών, των γραμμάτων και των τεχνών και της εκκλησιαστικής ζωής. Εκτιμώμεν και τιμώμεν την καλήν μαρτυρίαν σας, αγαπητοί Άρχοντες, και προσευχόμεθα, ο Θεός της αγάπης να σας σκέπη, να σας κρατύνη και να δωρίζει εις υμάς πάσαν άνωθεν ευλογίαν.”

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του επεσήμανε:

“Η πιστότης εις την ιεράν αυτήν παρακαταθήκην ζωής και ελευθερίας εσφυρηλάτισε την ιδιοπροσωπίαν μας καθ’ όλην την μακράν και περιπετειώδη ιστορίαν του Γένους, σήμερον δε εγγυάται την συνέχειαν και την συνοχήν της πορείας μας προς το μέλλον. Η Ορθοδοξία είναι δεμένη με την ψυχήν μας, με την αξιολογίαν μας, με την γλώσσαν, τα ήθη και τα έθιμά μας, την κοινωνικότητα, την καθημερινότητα, την οικογενειακήν ζωήν, τας εορτάς, την χαράν και την θλίψιν μας, με ολόκληρον τον πολιτισμόν μας. Η Ορθόδοξος πίστις και ευσέβεια δεν απορρίπτουν τον κόσμο, δεν ευνοούν την εσωστρέφειαν, αλλά προσλαμβάνουν, ανακαινίζουν, μεταμορφώνουν. Όχι η κλειστότης, αλλά, όπως γράφει και ο μακαριστός καθηγητής Νικόλαος Ματσούκας, η οικουμενικότητα και ο κοσμοπολιτισμός είναι «τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά της Ορθοδοξίας» (Ν. Ματσούκα, Ελληνορθόδοξη παράδοση και δυτικός πολιτισμός στα πλαίσια του Νέου Ελληνισμού, εκδ. Μήνυμα, Θεσσαλονίκη 1985, σ. 48).

Αυτήν την παράδοσιν, αυτόν τον ταμειευτήρα υψηλών αξιών διά την σχέσιν μας με τον Θεόν, με τον άνθρωπον και τον κόσμον, φυλάσσει ανυστάκτως η Μεγάλη Εκκλησία. Αυτής της Εκκλησίας τέκνα και Οφφικιάλιοι είσθε, Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες. Από αυτήν την βιωματικήν και αξιακήν παρακαταθήκην αντλείτε ικμάδα, έμπνευσιν και δυναμισμόν διά την ζωήν και την προσφοράν σας, αυτά τα ιδανικά εκπροσωπείτε και εκφράζετε. Σας συνοδεύουν αι προσευχαί και αι ευχαί του Πατριάρχου σας, των περί αυτόν αγίων Αρχιερεών και των μελών της Πατριαρχικής Αυλής, η οποία σήμερον απέκτησεν εν νέον φέρελπι μέλος, τον νεοχειροτονηθέντα διάκονον Ευλόγιον, ο οποίος ευχόμεθα να είναι Άξιος!”

Αμέσως μετά, ο **Άρχων κ. Αθανάσιος Μαρτίνος**, στην ομιλία του, ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο για την εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλει τα μέλη του Δ.Σ., και αναφέρθηκε σε πρωτοβουλίες που αναλήφθηκαν καθώς και σε δράσεις της Αδελφότητας κατά το προηγούμενο έτος, αλλά και στην στενή συνεργασία με το Τάγμα του Αγίου Ανδρέα, των εν Η.Π.Α. Αρχόντων Οφφικιαλίων της Μ.τ.Χ.Ε., καθώς και με τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο**, Διευθυντή του Γραφείου Εκπροσωπήσεως του **Οικουμενικού Πατριαρχείου** στην Αθήνα.

Ακολούθως μίλησε ο νεοχειροτονηθείς διάκονος εκφράζοντας την αφοσίωσή του προς τον Οικουμενικό Θρόνο και την υϊκή ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο, και τις ευχαριστίες του προς τους οικείους του και προς όλους όσους τον στήριξαν στην μέχρι σήμερα πορεία του.

Περισσότερες φωτογραφίες:

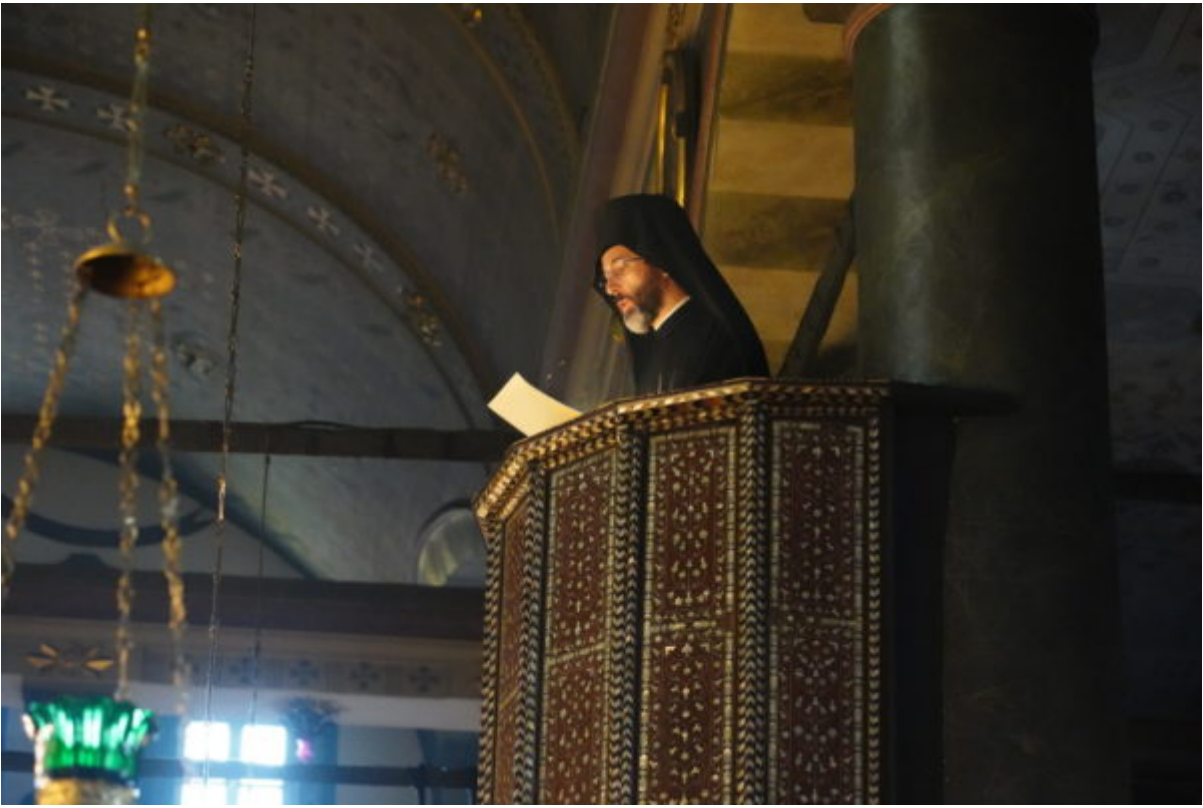

(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου)